

Inspiraatio suunnittelemaani neuleeseen tuli Simon puhtaasta luonnosta ja eläimistä. Olen luonnonläheinen ihminen ja asuin lapsuuteni sekä nuoruuteni Simon Viantienjoella. Kalastimme, uimme, metsästimme ja kävimme marjassa. Simon metsät ja vesistöt olivat läsnä päivittäisessä elämässämme.

Lapsuuteni Simo

Kotipellon laidalla ilta hiljeni, aurinko painui metsän taa. Hirvet astuivat pellolle, varjoina kultaisessa valossa, rauhassa, kuin ne olisivat aina kuuluneet siihen.

Simojoki virtasi vapaana, sen vesi kirkas ja kylmä. Siellä lohi nousi vastavirtaan, ja me seisoimme rannalla vavat käsissä, sisarusten nauru sekoittui veden ääneen.

Suon reunalla kasvoivat tupasvillat, valkoisina pilvinä vihreän yllä. Ilta toi mukanaan usvan, joka hiipi hiljaa jokivarteen ja kietoi pellot pehmeään hämääseen.

Kesäpäivinä kuljimme metsään mummon ja papan kanssa. Ämpärit kolisivat käsissä, kun etsimme mustikat varpujen pehmeästä sylistä.

Mummo tiesi aina parhaat marjapaikat, pappa kulki edellä hiljaa, ja aurinko siivilöityi kuusten välistä. Välillä pysähdyttiin kannolle lepäämään eväitä syöden, maailma tuntui suurelta, mutta samalla turvalliselta.

Siinä maailmassa aika kulki hitaasti, kalastusretket, marjametsät, märät saappaat ja koti jossain usvan takana.

Veljien, mummon ja papan kanssa jaettu hiljaisuus kantaa vieläkin kuin virta muistojen läpi.

Riikka Rimpisalo

